

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 4. Objectiones aliquæ breviter dissolvuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

laria, notat cum cæteris Sinnichius in Goliatismo
cap. 21. Audiatur quoque coœvus Augustino
S. Cyprianus lib. 2. epist. 3. Non aliunde Hæreses
orta, aut nata sunt Schismata, quæm inde, quod Sacerdo-
ti Dei non obtemperatur, nec Vnus in Ecclesia ad tempus
Sacerdos, & ad tempus Iudeus vice Christi cogitatur.

§. IV. Objectiones aliqua breviter dissolvuntur.

Obijiciunt Sectarii primò : Homines possunt errare, uti dicirur ad Rom. 3. *Omnis homo mendax.* Sed Pontifex est homo. Ergo Pontifex in rebus fidei potest errare.

Respondeo primò, retorquendo in adversarios argumentum. Homines possunt errare : Sed Lutherus est homo : ergo Lutherus potuit errare, deserendo Romanam Ecclesiam in qua baptizatus & professus fuit, & novam sibi Sectam fabricando. Imò eodem modo probarent Apostolos & Evangelistas, cùm essent homines, in tradenda Ecclesiæ doctrina errori obnoxios fuisse : atque ita adversarii incautè illam primitivæ Ecclesiæ navem perforant, in qua ipsi se navigare gloriantur.

Respondeo igitur secundò, disting. consequens, Pontifex in rebus fidei potest errare, sine assistentia divina, concedo : cum assistentia divina, nego ; hanc autem in gubernanda Ecclesia Christus illi promisit, ut ostensum est supra §. 3.

Obijc. secundò. Aliqui Pontifices de facto aliquando errarunt : ergo non sunt ab omni errore immunes.

Resp. disting. antecedens : Errarunt aliquando tanquam personæ privatæ, & in rebus quas è Cathe-

Cathedra non definiverunt, Concedo. Errarunt tanquam Pontifices sive Christi Vicarii aliquid è Cathedra docendo, aut definiendo pro universa Ecclesia, Nego. Christus enim nec ipsi Petro, nec Apostolis cæteris tamquam personis privatis immunitatem ab omni errore promisit, sed tantum in Actibus, quibus tanquam Apostoli Ecclesiam decebant.

Obijc. tertio: Summus olim Pontifex cum Synagoga Judæorum à vera fide aberravit, quando Christum ejusque doctrinam repudiauit. Ergo Pontifex Romanus cum sua Ecclesia à vera fide aberrare potest.

Resp. negando sequelam. Nuspiam enim aperte reperitur ea promissio facta Pontifici & Synagogæ Judæorum, quam Christus Petro ejusque Successoribus confirmavit Matth. 16. v. 18. *Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalebunt adversus eam &c.*

Obijc. 4. Quando Christus dixit, *Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam*, non intellexit Ecclesiam stabiendi supra Petri personam, sed tantum supra Fidem quam profitebatur. Ergo Christus per illa verba, Petro, ejusque Successoribus infallibilem in definiendo autoritatem non promisit.

Resp. negando antecedens. Quia sic Christus, promisit tam amplis, nullam prærogativam dedisset Petro, magis quam cuivis Apostolorum & Fidelium, quibus Fides Petri communis erat. Negari autem non potest quin per illa verba ad solam Petri personam directa, concedatur illi in stabilienda Ecclesia peculiaris potestas, aliis non communicata. Soli enim Petro, & non ejus Fidei cum cæteris communi, dici potuit, *Tu es Petrus:*

Petrus : Tibi dabo Claves regni cœlorum :
Quodcumque solveris super terram erit solutum
& in cœlis &c. Cùm autem Petrus esset morta-
lis, & Ecclesia semper duratura, debuit potestas
illi concessa, ad Pontifices ejus Successores deri-
vari.

Obijc. 5. Sola Christi persona est verum Ec-
clesiae fundamentum. Ergo non potuit Ecclesiae
infallibilitas supra Petrum ejusque Successores
ædificari.

Resp. Solam Christi personam esse fundamen-
tum Ecclesiae primarium , personam verò Petri
esse fundamentum Ecclesiae secundarium , cum
potestate vicaria à Christo tanquam primo &
principalí fundamento derivata. Huic enim in-
nititur firma illa & infallibilis authoritas quam
in Petro ejusque Successoribus stabilitam , ab
ipso Ecclesiae exordio tota semper antiquitas ag-
novit.

Hæc igitur est Via regia quam tenuerunt Pa-
tres nostri , hæc Petra immobilis cui in omni
controversia firmiter adhaeserunt , hæc Regula
certissima cui nunquam sc, moresque suos con-
formare dubitarunt. Quid ergo mirum horum
temporum Sectarios per tot errorum labyrin-
thos continuò circumagi ? Respuunt Fidei Re-
gulam, deserunt firmam Petram, Viam regiam
declinant, devias ingrediuntur semitas, quas non
noverunt Patres eorum , quarum novissima ad
interitum ducunt sempiternum.

C A-